

Глигоръ войвода

отъ с. Присаѣ (прилѣпско) сега сѣрбомански
войвода и прѣдатель на отечеството. Подку-
пенъ со сѣрбско злато. Майка му го совѣтва
и кълна.

Глигора майка караше,
Кзраше и го учеше,
А най много го колнеше

Глигоре синко Глигуре,
Глигуре Богъ да те убие,
Що голѣмъ срамъ ни донесе,
Откога ти се посѣрбе:
Името си го поцѣрне,
Таткаати ти го застрами,
Майкати си я поцѣрни,
Ти се продаде, за пари
На месецъ за петъ минцои,
Народо да го прѣдавашъ,
Насила да го посѣрбишъ.
Синко како не се срамишъ
На старосъ ти да се сѣрбишъ
И за майката да бидишъ?
Отъ народо да се делишъ,
Не ли сме ние бугари:
Отъ двѣ, иляди години,
Се бугарски збсруаме,
Никой сѣрбски не знаиме
И самъ ти сѣрбски не знаишъ,
Каковъ сѣрбинъ ти ке бидишъ?
Глигоре синко, Глигоре,
Кешке да се потурчеше,
Одощо ти се посѣрбе
Толку жаль не ке ми бѣше.
Ела брѣ, синко Глигоре:
По бѣрго синко покайсе
И пакъ бугаринъ бидиси,
Бугарски войвода биди:
Гони турски бабаити,
А не да тепашъ бугари:
Що ти се тебе роднинѣ,
Роднинѣ и сватоцинѣ,
Та голѣмъ грѣхъ да добиешъ.
Клѣтва голѣма ке земишъ,
Ако ти не се вратишъ
Отъ сѣрбинъ та на бугаринъ
Проклѣтъ отъ мене да бидишъ:
Никой патъ да не прокопсашъ,
Айръ, берикетъ, да немашъ,
Двѣ, на едно, да неклаишъ.
Дете да не ти проплачи.
Ягне да не ти проблен.
Жито в гумно да не внесишъ,
Гробнина синко да нѣмашъ.
За злото ти що го праишъ.
Нѣма ти да куртолисашъ
Макаръ со криля да леташъ
Отъ бугарскитѣ войводи
И отъ нивнитѣ другари
Тие живѣ ке ми те фататъ:
Кожата ке ти одератъ,
Слама ке ти я напълнатъ,
Во Бѣлградъ ке ти я прататъ
Сѣрбитѣ да ти я видатъ
И со тебе да се чудатъ,
Сите со редъ ке те плукатъ
И умрѣнъ да та застраматъ.
Али слушашъ ти Глигоре?
Що ке патишъ ти до после?
Со се твоите другари?
И тие що се купени
Со сѣрбски жолти минцои.
Страмъ и позоръ за сѣрбите?
Що се лажатъ отъ немците,
За у насъ тие да идатъ:
И ножободлукъ да ни клаатъ,
Патъ на немците, да му праатъ,
За во Солунъ да ни дойдатъ.